

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Thomas Aquinas 7. Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

EXEMPLVM S. THOMÆ AQVINATIS

7. Martij apud Sur. Tom. 2.

Thomas Aquinas omnibus naturæ & gratiæ donis excultissimus, patrem habuit Landulphum nomine, ex illustri familia comitum Aquinatū, matrem vero Theodoram & generis & morū nobilitate insignem. Porro cum mater eum vtero gestaret, vir quidam sanctus in Campaniæ monte eremiticā vitam degens, ad eam in castro suo Rocha Sicca morantem accessit, eiq; Spiritu prophetico dixit: Lætare Domina Theodora, paries enim filium Thomam, qui toto orbe ob vitæ & eruditionis præstantiam celebrabitur. Natus deinde puer à primis infantia diebus admirabile virtutis specimen dare cœpit. Cum enim quadam vice à nutrice in balneo lauaretur, chartam è terra sublatam, in qua angelica salutatio scripta visebatur, tanta pertinacia manu retinuit, vt sibi nequaquam extorqueri pateretur, quam & mox deglutiuit. Solebant postea illachrymanti libellum aliquem offerre, eoq; apprehenso lachrymas, non sine multorū admiratione sistebat. Quoties etiam librum aliquem conspexisset in tenera ætate, ad illum accurrebat, & voluendo chartas, eiusmodi se ludo instar puerorum oblectabat. Postquam vero ad quintum ætatis annum peruenit, à parentibus ad amplissimum illud Cassinense monasterium missus est & pietate & literis imbuendus.

Idem

Id vero magno diuinæ prouidentiaē consilio factū liquet ne tātilla ætas, si in prauos & mundo huic deditos magistros incidisset, aliquam ab ijs labem contraheret. Egregium igitur fortitus moderatorem, ab eodem sæpè importunis precibus extorquere solebat, vt sibi diceret, quid sit Deus. Ex cuius ore audita puer alta mente reponebat. Multa in illo spectabatur morum maturitas, nulla puerilibus annis familiaris leuitas, nulla loquendi futilitas aut garrulitas. Incipiebat enim iam tum in silentio secum ipse vtilia meditari, & certè in illa tam tenera ætate duabus amplius horis in precibus & Dei laudibus versabatur: si vero quempiam è nobilium virorū pueris ibidem habitantibus, dissolutum aut incompositis moribus notasset eius consortium deuitabat. His præclaræ pietatis & doctrinaē iactis fundamentis annos natus plus minus decem Neapolim destinatur; vbi admirabili ingenij viuacitate vberimos fructus fecit literarū. Iamq; Neapoli virtutis eius præconium celebri fama vulgabatur, cum Thomas non tam quid homines de se sentirent, quàm quomodo gratam Deo offerret seruitutem toto mentis studio agitabat. Contigit fortè eodem tempore F. Ioannem de S. Iuliano (cuius tunc eruditio singularis cum non mediocri sanctitatis laude coniuncta in admiratione erat) in Thomæ colloquium incidere, qui post breuem sermonem vltro citroq; habitum vehementer eum
ad

Pietas.

*Pueros pe-
culantes
vitabat.*

ad rerum terrenarum contemptum hortari
cepit. Ardebat iam ante incredibili rerum
caelestium cupiditate S. Thomas, intimoque
mentis ardore D. Dominici institutum com-
plectebatur. Itaque postquam sua iam sponte
fatis incitato calcare à Fr. Ioanne additum fuit,
statim contempta illustri stemmatis dignita-
te, posthabitis amplissimis opibus, omni que
fastu & pompa huius mundi conculcata, S. Do-
minici habitum annos natos tredecim induit.
Quæ res cum animos omnium vehementer
commouit, tum eius matrem (ut est matrona-
rum vehemens in filios affectus) acerbe habu-
it. Cumque eum Neapolim ac deinde Romam
irrito euentu fuisset insecuta, ad insidias ver-
titur. Itaque datis ad Landulphum & Arnoldum
fratres S. Thomæ & in castris Imperatoris mi-
litantes, literis, profecturum in Gallias fili-
um intercipi procurat. Cuius illa conspectu
mirificè recreata, vincente muliebri affectu,
ut habitum religiosum deponat persuadere
contendit. Immotam denique videns pueri cō-
stantiam, usque ad propinquorum aduentum
militibus eum in castro quodam custodien-
dum tradit. Interea Landulphus & Arnoldus
Thomæ fratres aduentant: qui cum frustra
multis verbis insuperabilem eius cōstantiam
tentassent, sorores suas, ut ad eum se confer-
rent, & à sententia deducerent, hortati sunt.
Sed illæ postquam sermonem cum eo contu-
lissent, ita animis repente immutatæ sunt, ut
altera

*Anno 13. a-
tati S. Do-
minici insti-
tutum am-
plectitur.*

Constantis

altera earum paris vitæ genus sectari decreuerit. Quamobrem fratres maiori iracundia concitat, atque ingressi carcerem iniurijs adolescentulum ac conuitijs nequicquam incesere cœperunt, eiusque habitum, vt tandem pudore victus ijs assentiret, proteruè conciperunt. Sed sanctus puer cedens furori, & fragmenta vestium colligens, ijs se vt potuit rursus induit, ex iniurijs, conuitijs & contumelijs pulchras sibi coronas contextens patientiæ. Sed ne hic quidem tempestas iracundiæ conquieuit, donec in eandem caudem decumano fluctu illisa, atq; illusa deferbuit. Erat mulier venusta specie, quæ non ita pridem nupta, iam corpus suum omnibus prostituebat. Hanc (reuera inimici hominis domestici eius) inuitant, vt quibus possit blandimentis & lenocinijs pudicissimum adolescentem ad turpitudinem prouocet. Ingreditur illa cultu & animo meretricio ad S. Thomã in carcerem, verbisque lasciuis & tactibus cœpit eius animum de nefaria sollicitare. Vt autem sensit callissimus adolescens se illius impuris illecebris & pestiferis suggestionibus non nihil commoueri, Ne quæso sinas, inquit, Domine Iesu & tu sanctissima Christi mater & virgo Maria, vt tam immani me scelere obstringam, moxque à foco arrepto titione illam procacem & impudentem feminam procul à se abegit. Deinde clauso ostio in quodam custodiae angulo, crucis figuram illo titione pinxit

Cassius.

pinxit in pariete, seq; prosternens in oratione cum lachrymis Dominum rogauit, vt ipsi largiretur perpetuæ continentia & integritatis donum. Inter orandum autem cum esset somno correptus, duo ei dormienti apparuere angeli, qui ei dixerunt, preces ipsius à Domino exauditas, simulq; cingulo eius strinxerunt renes, ita dicentes: Nos à Domino iussi, zona castitatis te cingimus, nulla posthac ratione dissoluenda: ex qua constrictione dolorem sentiens exclamauit: Atq; ex eo tempore ita à feminarum colloquijs abhorruit, præterquam vbi utilitas & necessitas secus postulassent, perinde ac homines serpentum & scorpionum morsus solent cauere. Tandem vero mater eius Theodora, cum iam fere biennio in custodia illum detinuisset iram Dei pertimescere cœpit, ac fratribus Dominicanis copiam fecit eum ad se reuocandi. Missus itaq; Coloniæ Agrippinam, vt Alberti Magni scientia & sanctitate celeberrimi doctrinis imbueretur, pythagoricum quoddam silentium sibi indixisse videbatur, quo maiore animi intentione præclaras eius disciplinas hauriret: cumq; eam ob rem obtuso & hebeti ingenio existimaretur, & à cõdiscipulis bos mutus cognominaretur: emicuit tandem vis præcellentis ingenij è chartula, quæ ei festinanti codice exciderat: quã cum Albertus sibi ostensam approbasset, eidem demandauit vt proxima disputatione arduam aliquam questionem propugnaret. Recusauit ille quidem præ hu-

*Donatur à
Deo perpetua
castitatis priuilegio.*

Taciturnitatis amans.

humilitate & verecundia, sed cum instantius
 vrgeretur humiliter cessit. Dein vero non
 tam suo ingenio quam diuina gratia fretus ad
 obsecrandum Dominum Iesum se contulit.
 Disputationem itaq; exorsus, tanta in respon-
 dendo dexteritate pollebat, vt Albertus ei pa-
 lam diceret: Thoma, tu mihi non tã respõden-
 tis quam doctõris locũ tenere videris: conuer-
 susq; ad alios, Vos, inquit, hũc bouem mutum
 vocatis; sed ille certẽ tales quandoq; docendo
 mugitus dabit, vt totus possit orbis audire. Ni-
 hil vero sancti iuuenis animum hæc efferebãt,
 sed in multa se animi humilitate & syncerita-
 te continens, licet alios ingenio & eruditione
 superaret, neminem tamen vel leuiter præ se
 contempsit, neq; sibi aliquid arroganter attri-
 buit. Cæteris vero S. Thomæ gestis ac virtuti-
 bus, ne iusto sim longior, superfedeo.

Humilitas.

MARTYRIVM S. MELITONIS VNIVS
ex quadraginta martyribus 9. Martij.

Sur. Tom. 2.

IMperante Licinio crudelissima tyrannide
 fideles passim ad supplicia rapiebantur, in-
 ter quos quadraginta milites bellica virtute
 laudatissimi, sed martyrij laude multo nobi-
 liores, pro æterna gloria fortissimè dimicã-
 runt. In lacum quippe glacie constrictum
 brumali tempore sub vesperum missi nihilq;
 (vno dempto) tam atroci supplicio conterri-
 ti, tota nocte immoti perstiterũt. Mane igitur
 cum